

Ribbens

KRONIEK

Tijdschrift van de familievereniging Ribbens • Nummer 15 • Jaargang 7 • Najaar 1998 • Verschijnt als er nieuws is

EXTRA DIK

Deze Ribbens Kroniek nummer 15 verschijnt iets later dan normaal, maar dat maken we goed met een extra dik nummer. We ontvingen heel wat kopij, zowel uit Nederland en België, als uit Zuid-Afrika en Australië. Ton Romeijn sluit zijn serie over Stamvader B af en van Oene Ribbens kunt U deel 1 van de familie Ribbens en de scheepsbouw lezen. Er waren nogal veel Ribbensen in het nieuws waarover we kunnen berichten en verder treft U in dit nummer zoals gebruikelijk de rubriek Familiale Gebeurtenissen aan. Wij wensen U veel leesgenot.

VAN HET BESTUUR

Ons bestuurslid Ton Romeijn heeft de wens te kennen gegeven te willen terugtreden als bestuurslid van de Stichting Familiegeschiedenis Ribbens. Hoewel het bestuur met spijt van zijn besluit heeft kennis genomen zullen we uiteraard zijn wens respecteren. Ton Romeijn, van wie U in deze Ribbens Kroniek de laatste aflevering van stamvader B kunt lezen, is vanaf 1992 lid van het Bestuur van de Stichting en deskundige met betrekking tot de genealogie van stam B. Ton wordt in het bestuur opgevolgd door Oene Ribbens, van wie U in deze Kroniek een eerste artikel aantreft. Op de volgende

bestuursvergadering zal het bestuur afscheid nemen van Ton en Oene als bestuurslid installeren.

STAMVADER B. 7 (SLOT)

De Franse tijd betekende de genadeslag voor **Zierikzee** als handels-plaats en zeehaven. Toen daarna in de loop van de 19e eeuw ook de eeuwenoude, winstgevende meekrapnering teloor ging als gevolg van Franse concurrentie met een moderner en doelmatiger kleurstofprocedé, ging de welvaart in het stadje dan ook snel achteruit. De regionale marktfunctie, in combinatie met verbetering van de verkeersverbindingen en toenemende mobiliteit van de bevolking voorkwam echter een totaal verval en kwam in elk geval de Rotterdamse beurtvaart ten goede.

Anthony Ribbens liet bij zijn overlijden twee kinderen na, allebei zonen. De jongste was **Adriaan**, geboren op 29 december 1812. Omdat zijn oudere broer het bedrijf van hun vader overnam, vestigde Adriaan zich als zeilmaker, ook al aan de Nieuwe Haven, drie huizen verderop. Hij trouwde in Zierikzee op 6 november 1833 met de op 5 december 1811 in Goes geboren Johanna Verschuil Pieterse. Het huwelijk bleef kinderloos; Adriaan overleed in Zierikzee op 2 december 1872, zijn vrouw in Middelburg op 17 oktober

15

STICHTING FAMILIE- GESCHIEDENIS RIBBENS

De vereniging zonder winstoogmerk heeft tot doel het verzamelen van alle wetenswaardigheden over het geslacht Ribbens (Rubbens, Rubens, Rebbens).

Redactie België:

Ivo Ribbens
Achterheide 9
2870 PUURS
Tel. 03 899 19 29
Fax. 03 899 19 31
email: ivo@ribbens.net
www.ribbens.net

Sekretariaat België:

Jos Nelen
Kalmthoutsesteenweg 394
2920 KALMTHOUT
Tel. 03 666 81 37

Sekretariaat Nederland:

Piet Ribbens
Appellaan 10
6241 AR BUNDE
Tel. 043-3580500
Fax 043-3580501

1873. Zijn broer **Leendert Cornelis Ribbens**, geboren op 18 februari 1806, is dus evenals zijn 5 directe voorvaders de enige stamhouder van zijn geslacht geworden.

Schippersfamilies

Omdat de naam Leendert Cornelis in de familie nog steeds veel voorkomt, eerst iets meer over zijn voornaam. Leendert Cornelis had een oudere broer Pieter gehad die in 1815 op 14 jarige leeftijd was gestorven; Leendert Cornelis heette daarom niet naar zijn grootvader van vaders, maar naar die van moederskant, Leendert van der Hucht. Ook die stamde uit een schippersfamilie: vader Nicolaas was beurtschipper in Middelburg en grootvader Mattheus was dat in Nijmegen geweest. De stamvader van het geslacht was echter afkomstig uit Zierikzee. Aelbrecht van der Hucht (overleden 1678) was in die stad notaris, schepen en lid van de vroedschap geweest. (Zie P. D. De Vos, 'De Vroedschap van Zierikzee', Middelburg 1931)

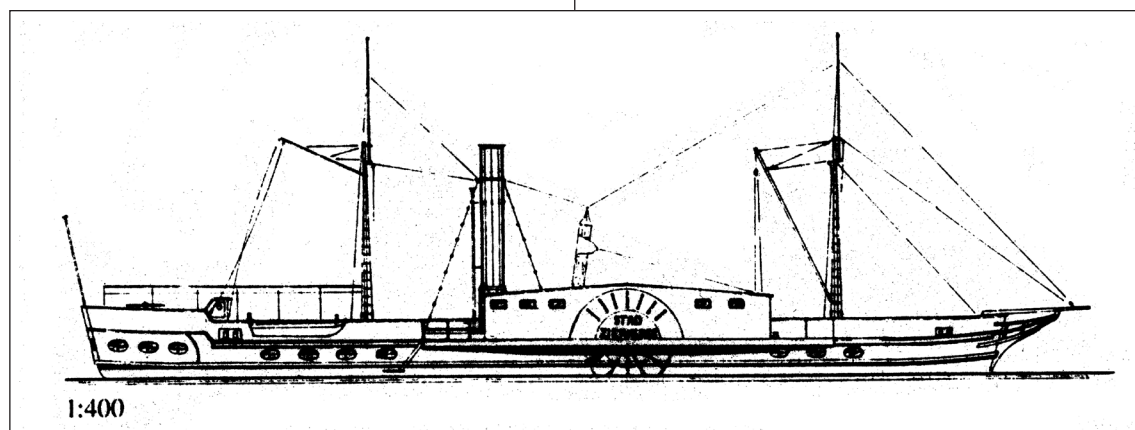
Leendert Cornelis trad aanvankelijk in zijn vaders voetsporen als beurtschipper op Rotterdam. In 1847 echter namen de gezamenlijke beurtschippers op die stad het vooruitstrevende initiatief tot aanschaf van een stoomboot. Ze kochten daartoe een Duits schip, de 'Stadt Mainz', dat omgedoopt werd tot '**Stad Zierikzee**'.

Toen de ongeveer 45 meter lange raderboot, met op de brug kapitein

Leendert Cornelis Ribbens, zich op zondag 2 mei 1847 om half twaalf in de ochtend langzaam losmaakte van zijn ligplaats in de Nieuwe Haven, zal dat behalve met veel rook en stoom ook wel met veel bekijks gepaard gegaan zijn: het was immers de eerste keer dat in Zierikzee zoiets te zien was!

Het initiatief van de Zierikzeese beurtschippers (waarvan er overigens al één afgehaakt had vóór de eerste afvaart!) leidde in 1873 tot de oprichting van de N.V. Zierikzeesche Stoomvaart Maatschappij, die de vaart op Rotterdam tot 1901 heeft voortgezet maar in toenevende mate te maken kreeg met concurrentie, niet alleen van een andere stoomboot die op Rotterdam voer, maar ook van een tram/boot combinatie vanaf Steenberghe. (De geschiedenis van de Zierikzeese stoomvaart is door W.J.J. Boot beschreven in zijn door de Zierikzeese Slavenkas uitgegeven gelijknamige boek uit 1985.)

De oude 'Stad Zierikzee' werd in 1877 vervangen door een nieuwer schip. Dat het ouderwetse scheepje met zijn houten radplanken en inefficiënte machine het op de ruwe Zeeuwse wateren zolang uitgehouden heeft, verbaasde de schrijver van genoemd boek en moet in niet geringe mate te danken geweest zijn aan de goede zorgen van zijn kapitein. Wellicht heeft Leendert Cornelis Ribbens, die op 29 mei 1887 in Zierikzee zou overlijden, tegelijk met de buiten gebruikstelling van zijn oude schip ook zijn werkzame leven beëindigd.

Een beroemde schipper

De Zierikzeese stoomboot was in de stad inmiddels een begrip geworden en hijzelf in heel Zierikzee bekend.

Die bekendheid zal mede gebaseerd geweest zijn op een voorval uit 1852 dat niet alleen vastgelegd is in de lokale kranten van die tijd, maar ook in een pamfletje, uitgegeven door P. de Looze in Zierikzee in 1855, aanwezig is in de Zeeuwse Bibliotheek in Middelburg. Het was uitgegeven namens de Zierikzeese afdeling van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen, ter gelegenheid van de uitreiking van een zilveren medaille aan L.C. Ribbens, *'bij gelegenheid der bekrooning van den- selven wegens zijn edel- en grootmoedig gedrag bij het vergaan van den beurt- man van Bergen op Zoom op Zierikzee, den 2en October 1852.'*

De tekst bestaat uit een door P. de Braal Jzn. gemaakt en bij die gelegenheid 'op minzaam verzoek' voorgedragen 'Hulde aan den gezagvoerder der Stoomboot Zierikzee'. In een nogal bombastisch gedicht in een voor die tijd blijkbaar niet ongebruikelijke gezwollen stijl, waarbij wij nu moeite zouden hebben om ons gezicht in de plooi te houden, wordt daarin verhaald hoe kapitein Ribbens tijdens een storm een gestrand ander beurtschip tehulp geschoten was. Nadat een uitgezette boot negen mensen gered had maar daarna was volgeslagen (waarbij de hofmeester verdronk), had de kapitein blijkbaar nog geprobeerd met de stoomboot zelf langs zij te komen, maar die poging had hij 'hortende op de grond stotende' moeten opgeven. Van de ongeveer 32 passagiers aan boord van het gestrande schip, verdronken er uiteindelijk een tiental en de 77-jari- ge schipper stierf 'in de armen van zijn zonen' aan een hartverlamming.

Het laatste couplet van het gedicht begint met de woorden

'Zoo zaagt ge uwe ed'le daad op 't edelmoedigst loonen. En in dit plechtig uur met eermetaal bekroonen'
en eindigt met de vermaning:

*'Geluk, rechtschapen man,
Moog deez' medaille strekken,
Om in gevaar en nood uw moed en trouw te wekken!
Ga zoo steeds rust'loos voort; verflauw in ijver niet!
Wees de eerste waar gij 't kunt, die hulp en redding biedt.'*

Vermogend is Leendert Cornelis Ribbens van al die 'ijver' in elk geval niet geworden: de Memorie van Successie van zijn nalatenschap eindigt met een negatief saldo, maar vermeldt wel acht volwassen zonen en dochters. Zeker vier van zijn zonen zijn zelf stamvaders geworden van geslachten waarvan ik de beschrijving niet meer tot mijn taak reken en graag aan meer direct betrokkenen overlaat.

Een rijke kroost

Volledigheidshalve volgt hierna nog de samenstelling van het gezin van Leendert Cornelis Ribbens. Hij trouwde tweemaal, eerst (7 november 1827) met de moeder van zijn kinderen, Maria van Brecht, die in Zierikzee geboren was op 26 maart 1807 en daar overleed op 28 november 1860 en daarna (4 juni 1862) met Adriaantje Jagt, geboren Zierikzee 30 januari 1806 en daar overleden op 26 januari 1887.

Zijn kinderen waren (allen geboren Zierikzee):

- 1. Anthony**, geboren 27 april 1828, verdronken in het Kanaal, varende op het schip 'Roompot' op 20 dec. 1849.
- 2. Pieter**, geboren 25 april 1830, overleden Zierikzee 17 januari 1895, achtereenvolgens kapitein van de (concurrerende) stoomboot 'Zeeland' (tot ca 1887) en handelaar scheepsbenodigdheden. (Zijn oudste zoon Wouter was niet alleen de al genoemde tekenaar van de schepen van zijn voor-

vaders, maar ook de oprichter van de beurtvaartonderneming 'Koophandel' die het tot 1964 zou uithouden.)

3. Huibrecht, geboren 18 september 1832, overleden. Terneuzen 12 februari 1929, handelaar scheepsbenodigdheden te Terneuzen.

4. Adrianus Johannes, geboren 12 december 1834, overleden Zierikzee 27 april 1913, zeilmaker te Zierikzee.

5. Willem, geboren 2 februari 1837, overleden na 1887, timmerman te Zierikzee.

6. Anna Wilhelmina Elisabeth, geboren 23 april 1839, overleden na 1887, trouwt Coenraad Mulder, onderwijzer, later docent Theologische Hogeschool te Kampen.

7. Jacobus Johannes, geboren 17 juni 1841, overleden 14 oktober 1841.

8. Jacobus Johannes, geboren 11 augustus 1842, overleden Zierikzee 17 oktober 1893, boekhouder te Zierikzee

9. Johanna Adriana, geboren 5 november 1844, overleden 12 juli 1845.

10. Leendert Cornelis, geboren 25 februari 1846, overleden Rotterdam 11 september 1918, kapitein van een stoomboot (in 1887 'Stad Zierikzee 2').

11. Johanna, geboren 17 juli 1850, overleden na 1887, trouwt Mattheus van Duin, binnenloods te Brouwershaven.

FAMILIALE GEBEURTENISSEN GEBOORTE

Op 22 maart 1997 is in Australie geboren **Isaac Morgan**, als zoon van Michael John en Samantha Jane Ribbens-Foreman. Onze gelukwensen.

Op 4 augustus 1997 werd in Blackburg (Virginia) **Christina Sue** geboren, het dochtertje van Calvin en Kathy Ribbens. Congratulations !

Op 18 mei werd te Bonheiden geboren **Silke**, dochtertje van Leo en Linda Nelen-Vermeulen en 23e kleinkind van Jos en Anna Nelen-Ribbens. Proficiat !

Op 1 juli werd in Bonheiden **Jarno** geboren, zoontje van Luc en Monique Ribbens-van der Zee. Proficiat !

Op 29 juli werd in Zevenbergen **Lucinde** geboren, dochtertje van Cor en Marijke Ribbens-van Run en zusje van Sharina. Gefeliciteerd !

HUWELIJK

Op 30 januari werd in Utrecht het kerkelijk huwelijk van **Matthé Ribbens en Jacqueline Kolk** ingezegend en in dezelfde dienst werd hun zoon **Anne Walter** gedoopt. Proficiat !

Op 6 maart huwden in Pretoria **André Ribbens en Carla Janse van Vuuren**. Onze gelukwensen !

Nog een nagekomen bericht:

Op 24 maart 1995 trouwde **Jeanette Ribbens met Harry Ummels** en op 26 mei 1996 werd hun dochter **Adrienne** geboren. Alsnog onze gelukwensen.

OVERLIJDEN

Op 22 januari overleed te Amersfoort op 84-jarige leeftijd de heer **Leendert Cornelis Ribbens**. Moge hij rusten in vrede. Wij wensen zijn echtgenote Nel en verdere familie alle sterkte toe. In de vorige Ribbens Kroniek stond in de rubriek Wij spraken met ... het levensverhaal van Leendert die altijd zeer nauw met de familie was verbonden.

Op 4 februari overleed te Kapellen op 95-jarige leeftijd de heer **Frans Bernaards**. Moge hij rusten in vrede. Wij wensen zijn familie, van moeders kant verwant aan de familie Ribbens, alle sterkte toe.

Op 12 maart overleed te Wiekevorst op 84-jarige leeftijd mevrouw **Anna Paelinckx**, weduwe van de heer Emiel Dercon. Moge zij rusten in vrede. Wij wensen haar familie, van moederskant verwant aan de familie Ribbens, alle sterkte toe.

Op 15 maart overleed op 75-jarige leeftijd te Bergen op Zoom, de heer **Thomas Eduard Jorna**, echtgenoot van Elisabeth Adriana Cornelia Ribbens. Moge hij rusten in vrede. We wensen zijn echtgenote, zijn zoon, schoondochter en kleindochter alle sterkte toe.

Op 11 april overleed te Breda op 78-jarige leeftijd de heer **Kees Ribbens**. Moge hij rusten in vrede. Wij wensen zijn echtgenote, kinderen en kleinkinderen alle sterkte toe.

Op 8 mei overleed op 63-jarige leeftijd mevrouw **Barbera Lena Ribbens-Duijser**, echtgenote van Gerrit Ribbens. Moge zij rusten in vrede. Wij wensen Gerrit, zijn drie dochters en verdere familie alle sterkte toe.

Op 3 juni overleed te Essen op 79-jarige leeftijd mevrouw **Maria Ribbens**, echtgenote van de heer Jan Lemmens. Moge zij rusten in vrede. Wij wensen haar echtgenoot, kinderen, klein- en achterkleinkinderen alle sterkte toe.

Op 20 juli overleed te Terneuzen op 85-jarige leeftijd mevrouw **Leuntje Ribbens-Boone**. Sinds 1965 weduwe van de heer Oene Ribbens. Moge zij rusten in vrede. Wij wensen haar kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen alle sterkte toe.

Op 19 augustus nam God tot zich mevrouw **Janna Tanna Krijger-Ribbens**. Moge zij rusten in vrede. Zij werd geboren in Raamdonksveer op 2 maart 1917 en overleed in Schiedam op 81-jarige leeftijd. Wij wensen haar kinderen en kleinkinderen, haar zussen en schoonzus alle sterkte toe.

Op 12 oktober is zeer onverwachts mevrouw **Leen Ribbens** overleden, op 30-jarige leeftijd. Wij wensen haar echtgenoot Marc De Crom, haar kindjes Lucas en Eva en alle familieleden heel veel sterkte toe.

GOUDEN JUBILEA

Op 7 augustus vierden in de Verenigde Staten **Fran en Ed Van Baak-Ribbens** hun gouden bruiloft. Proficiat !

They wrote us: For us it was a golden year and the memories of the wonderful celebration pf our fiftieth wedding anniversary in August will always be with us. Having all of our children and our dozen grandchildren together fior a week was a rare and precious time for us all. All of Fran's brothers and sisters as well as many friends were able to be with us at our open house at church.

Congratulations!

Op 23 januari vierden **Salomon Leendert Ribbens en Elizabeth Kalkman** hun gouden bruiloft. Onze hartelijke gelukwensen.

In het verre Australie vierden op 27 april **John Ribbens en Sieta Bijlsma** hun gouden bruiloft. Met medewerking van hun zoon Michael hebben we van hieruit voor een felicitatie kunnen zorgen. Nogmaals onze gelukwensen!

FAMILIE RIBBENS IN DE SCHEEPSBOUW

Deel 1 - door Oene Ribbens

In het boek 'Scheepswerven in Zeeland', dat door de archivaris A. F. Franken van de Terneuzensche Scheepsbouw Maatschappij in de negentiger jaren is geschreven, wordt ook de naam Ribbens genoemd. Het was reeds bekend dat de familie Ribbens uit Terneuzen ooit eigenaar is geweest van de scheepswerf bewesten Hansweert aan de Westerschelde.

De oudste gegevens over een scheepswerf te Hansweert dateren uit 1879. De lokatie van de werf was de westhoek van het voormalige werf-terrein aan de Werfdijk te Hansweert.

Een zekere Martinus de Borst uit Papendrecht had in dat jaar van GS van Zeeland toestemming gekregen, zij het, met zeer bescheiden middelen daar een scheepswerf te beginnen. Rond de eeuwwisseling was de naam van het bedrijf 'Scheepswerf De Borst & Florusse'. Enige jaren later luidde de naam: 'Scheepstimmerwerf van de gebroeders Ribbens, v/h Florusse & Co'. De firma **Gebr. Ribbens** was

gevestigd in Terneuzen, waar **Cornelis Ribbens** en zijn broer **Johan Karel** actief waren als zeilmakers. Zij handelden ook in scheepsmaterialen.

Hun vader **Huibrecht** had zich reeds in 1861 in Terneuzen gevestigd. Johan Karel die in inmiddels naar Zuid-Afrika was geëmigreerd, keerde in 1902 weer terug naar Nederland. Zijn oudere broer **Martinus** was reeds in de zomer van 1888 naar Zuid-Afrika vertrokken om zich in het onderwijs tijdens het bewind van Paul Kruger in Pretoria verdienstelijk te maken.

Na ongeveer vijf jaren (1905) werd C. Bakker eigenaar van de scheepswerf te Hansweert. Dit leidde tot een nieuwe naamswijziging: 'Firma Gebr. Ribbens/C. Bakker & Co'. De werf werd allengs steeds verder uitgebouwd en van een reeks veel modernere loodsen en machines voorzien.

Hard labeur

Op 9 mei 1908 werd de bovengenoemde firma omgezet in de N.V. 'Werf Zeeland'. De gebroeders Ribbens werden aandeelhouders in deze naam-loze vennootschap. Uit een fabrieksreglement voor de werklieden uit 1909 leren we dat de werkdag op de scheepswerf liep van 5 uur 's morgens tot 8 uur 's avonds. Hierin waren drie schafttijden begrepen van totaal twee uur. Voor het werk dat tussen 9 uur 's avonds en 5 uur 's morgens werd verricht, werd het uurloon met 50% verhoogd.

Alleen de scheepsbeschieter (de man die de schepen met plankwerk bekleedde) moest bij het in dienst treden zijn eigen gereedschap meebrengen. Zijn medewerkers kregen gereedschap van het bedrijf.

De Eerste Wereldoorlog bezorgde de werf veel werk. Om zoveel mogelijk schepen met oorlogschade te kunnen herstellen werd de werf in de jaren 1916-1917, voor een bedrag van 400.000 gulden, weer fors uitgebreid en gemoerniseerd. Ook de jaren daarna is de

werf steeds aangepast. Naast reparatie van schepen deed de scheepswerf ook aan nieuwbouw. Zo liepen hier diverse Rijnvaart-passagierschepen en ook vrachtstoomschepen van stapel. Het grootste schip dat door de 'Werf Zeeland' is gebouwd was het stoomschip 'Lombardia', een tweemaster voor een Deense reder. Het schip werd in 1920 afgeleverd. Op de werf werkten in die tijd, onder leiding van directeur H.J. van Beekum, ongeveer 400 man.

Kort na afloop van de Eerste Wereldoorlog schakelden veel grote scheepswerven, in landen die bij de oorlog betrokken waren geweest, over van de bouw van marineschepen naar de civiele scheepsbouw. Deze buitenlandse concurrentie kon de naar verhouding kleine werf niet meer aan.

In 1923 werd de scheepswerf, door het ontbreken van voldoende orders, dan ook geliquideerd. De inboedel werd op 1 juni 1923 openbaar verkocht. Aangenomen mag worden dat vanaf deze datum de scheepswerf voor de familie Ribbens heeft opgehouden

te bestaan. De eerder genoemde Johan Karel vertrekt in de loop van 1923 naar de Verenigde Staten en vestigt zich in Michigan, waar hij in 1938 op zeventigjarige leeftijd overlijdt. **Cornelis Ribbens** heeft het bedrijf van zijn vader Huibrecht in Terneuzen voortgezet en stichtte naast de bestaande zeilmakerij een verffabriek voor klassieke lakken.
(wordt vervolgd)

RIBBENS IN HET NIEUWS

De Gazet van Antwerpen van 12 juni meldde onder de kop "Propere inbreker neemt verse onderbroek mee" twee inbraken bij Ribbens in Kalmthout. Zowel bij **Stefan** als bij **Guy** Ribbens werd dezelfde nacht ingebroken.

Op 7 februari werden in Oud Gastel op de Genealogische Dag van de Heemkunde Kring Het Land van Gastel opnamen gemaakt voor TV Brabant. Voorzitter **Piet Ribbens** was uitgenodigd om één en ander te vertellen over

Propere inbreker neemt verse onderbroeken mee

Kalmthout

Kristin Matthyssen

Het leek wel of een ijverige gaatjesboorder het in de nacht van dinsdag op woensdag in Kalmthout speciaal op de Ribbens had gemunt. Zowel **Stefan Ribbens** als **Guy Ribbens**, alweer woonachtig in de Bezemheidelaan in Kalmthout maar geen familie van elkaar, kregen ongewenst bezoek over de vloer. De inbreker boorde telkens een ferm gat onder de klink van een raam en drong zo de woningen binnen. Blijkbaar momenteel een populaire techniek in het dievenmilieu, want eind mei waren nog een aantal andere gezinnen in Kalmthout de klos. De rijkswacht vermoedt dat het om dezelfde dader gaat.

Stefan en Miranda Ribbens lagen rustig in bed, toen de onbekende zich langs een hoog en smal keukenraam naar binnen wriemelde. "Hij moet ongetwijfeld behendig zijn, want ik doe hem dat niet na", vertelt Miranda. Toen het koppel 's morgens naar beneden kwam stonden alle schuiven en kasten wagenwijd open. De bankkaarten en enkele duizenden franken bleken foetsie. Blijkbaar heeft de gaatjesboorder ook een gat in zijn eigen zak, want de gestolen autoradio van de familie werd in de tuin van de buren teruggevonden. "Ik vind het wel jammer dat hij de gouden ring van ons dochtertje meenam. Ze deed vorige maand haar communie en was zo fier als een gietert toen ze het juweeltje kreeg. Ik geloof niet dat we die ooit nog terugzien."

"Amai, mijn vrouw is flink aan het rommelen geslagen", dacht Guy Ribbens woensdagochtend. Toen echtgenote Godelieve even later de rijkswacht voor de deur vond, schrok ze niet weinig. "Er is ingebroken in uw huis", kwamen de gendarmen haar vriendelijk vertellen. De kinderfoto's van de dochter lagen over het gazon verspreid. "Ik ben net onze slaapkamer aan het herinrichten, daarom staat die nu leeg. Die gaatjesboorder heeft dat precies geroken, want hij is zo ongezien

kunnen binnenglippen", verte Guy Ribbens.

Ook Guy en Godelieve zij hun bankkaarten, cheques e een som geld kwijt. "Het is ee vreemde snuiter, want hij heeft zelfs mijn nieuw ondergoed gepikt." Niet de eerste keer dat Guy rare toeren beleeft met inbrekers. "Het is al onze derde inbraak. We hadden ooit dieve die heel onze fruitschaal plukten. Overal lagen appelschillen. En nu mijn splinter nieuwe onderbroeken. Eens mens kan iets meemaken."

de familiegeschiedenis Ribbens. In de uitzendingen van 21 en 23 maart kwam hij uitgebreid in beeld én aan het woord.

In Gazet van Antwerpen van 23 mei een uitvoerig artikel over de activiteiten van **Vic Ribbens** bij toneelgroep EWT.

Tijd staat stil in 'Rare vogel'

Vic Ribbens schrijft mee aan nieuwe revueshow voor succesvol EWT

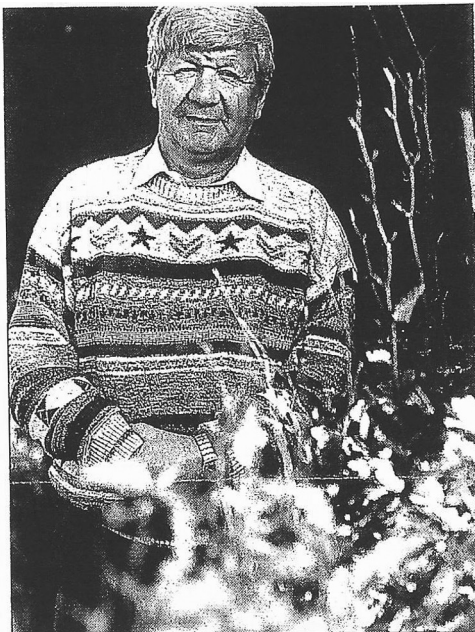
Deurne
Peter Huys

Vier jaar geleden nam Vic Ribbens het roer van toneelgroep EWT over. "Volgens het Staatsblad is het officieel twee jaar geleden", lacht de 65-jarige leider, regisseur. Sinds kort ook auteur, want Vic schreef mee aan de revue *Rare vogel* die voor het grootste deel van de hand is van Charles Van Den Bossche. Positief nieuws is er ook over de volgende seizoenen. Het EWT heeft een affiche klaar met vijf eigen en vijf gastvoorstellingen. "Ook het seizoen 1999-2000 hebben wij bijna rond", glundert Vic.

In dit 'Rare vogel' de klet, in de jaren vijftig blijven stilstaan. "Dat laat ons toe om rake observaties te maken over de dingen die nu gebeuren", vertelt

In dezelfde krant het bericht dat Rob Ribbens in Kalmthout werd gekozen tot voorzitter van de OCMW raad. Proficiat!

Rob Ribbens: "Binnen het OCMW moet veldwerk meer aan bod komen". (Foto Peter Persoons)

Rob Ribbens is nieuwe OCMW-voorzitter

Kalmthout
Mielke Kalmthout

De Kalmthoutse OCMW-raad verkoos gisteren Rob Ribbens tot nieuwe voorzitter. Rob volgt Fa Jacobs op. Verjonging binnen het schepencollege ligt aan de basis van de wissel. Als schepen van sociale zaken en verkeersveiligheid wordt Rob Ribbens opgevolgd door Lukas Jacobs, zoon van Fa. Die geeft de fakkel van OCMW-voorzitter door omdat volgens een afspraak binnen de CVP vader en zoon niet tegelijkertijd een uitvoe-

rend mandaat mogen uitoefenen.

Rob Ribbens (62) stapte in 1970 in de Kalmthoutse politiek. Hij zetelde eenentwintig jaar in de gemeenteraad en was achttien jaar lang OCMW-raadslid. In '94 werd hij schepen van sociale zaken en verkeersveiligheid.

Als nieuwe voorzitter wil Rob Ribbens zich eerst en vooral grondig oriënteren. Hij wil zo vlug mogelijk een reeks gesprekken met onder meer raadsleden en hulverleners. De thuiszorg moet verder worden uitgebouwd. "Wie in aanmer-

king komt voor bejaardenhulp of poetsdienst, zou niet meer op een wachtlijst mogen terechtkomen", aldus Rob. "Verder moet het veldwerk extra aandacht krijgen. Hulverleners moeten de tijd kunnen nemen om rustig met hun cliënten overleggen. Ze moeten de mogelijkheid krijgen sociale contacten uit de bouwen. In Kalmthout is geen sprake van problemen op 's maar wel komen geregeld gezinnen vrij onverwacht in een noodsituatie terecht. Echtscheiding en ontslag kunnen tot ernstige financiële problemen leiden."

De nieuwe voorzitter komt

meteen midden in de bouwperiolen terecht. De villa aan Heuvel 39, die het OCMW herberg wordt binnenkort uitgereikt met een nieuwe vleugel. De aanbouw moet de cliënten meer privacy en het personeel meer werkruimte bieden. Aan de Kij kuitstraat worden acht bejaarden- en vier gezinswoningen gebouwd. Rob Ribbens is al jaar en dag actief in het sociale leven van de gemeente. Hij stond met aan de wieg van Handicar en is momenteel ondervoorzitter er af en toe ook chauffeur. Rob is eveneens actief betrokken bij Ziekenzorg.

Op 29 mei was **Rita Ribbens-Van Ham**

gast van de dag bij Omroep Limburg. Haar onderzoeksrapport 'Milieuproject Noord-Brabant en Limburg' werd overhandigd aan de voorzitter van de Stichting Limburgse Milieufederatie. Ook in de kranten werd hieraan de nodige aandacht besteed.

WIE KENT WIE ?

Van de heer **de Vries** uit Amsterdam kregen we de vraag voorgelegd welke Ribbens een verzameling ansichtkaarten met Pierrot afbeeldingen heeft aangelegd. Mocht U weten wie er wordt bedoeld dan graag een berichtje naar het secretariaat.

Jos Nelen vond in zijn archief onderstaande foto. We vragen aan onze lezers wie op deze foto staat. Uw reacties zien we met belangstelling tegemoet.

NIEUWS UIT ZUID AFRIKA

Rita Burger-Ribbens houdt ons steeds goed op de hoogte van het wel en wee van familieleden in Zuid-Afrika. Ze stuurde ons voor het archief een groot aantal krantenknipsels. Het meest in de publiciteit is **Pierre Ribbens**, een bekend rugbyspeler.

We volgen hier de resultaten van Pierre regelmatig op via internet.

22

Tighthead Boer returns to action Ribbens latest on Bulls' casualty list

Brenden Nel

As the injury crisis deepened yesterday with the possible loss of loosehead prop Pierre Ribbens, a glimmer of light at the end of the tunnel could be seen after tighthead Piet Boer came through his first training session in two weeks unscathed. Ribbens will know this morning as to his fate after consulting doctors regarding an uncomfortable bone growth in the upper part of his foot weeks, compounding the Bulls' position even further.

Last week the Bulls lost Bok lock hooker Henry Kemp (fractured hand), prop Lourens Campher (neck, injury) and Boer (ankle), while other Bok stars Joost van der Westhuizen (groin), Ruben Kruger (ankle) and Jacques Olivier (knee) will also only be ready for action after the start of the Super 12.

Ribbens has become a stalwart for the Bulls and, in particular, his performances in the loose have caught the eye, making him a valuable player to lose.

But the news of Boer being fit must come as a great relief for coach Eugene van Wyk, who has been coaching a somewhat half-fit squad of late.

Adding to his worries yesterday were McNeil Hendricks (shins) and Wilm Basson (ankle), who both sat out the session at Loftus. Both are expected to be fit and taking part in this afternoon's session.

The possibility of Gauteng Lion flanker Ian Macdonald joining the squad because of the injuries was ruled out yesterday and Van Wyk has decided to settle with the squad he has at this moment.

"I've decided against looking at still got five loose-forwards and for the moment I'll be sticking with them," Van Wyk said.

If Van Wyk needs to, the likes of Luther Bakkes and Stuart Landman are also lurking in their respective Vodacom Cup sides and can be called up if necessary.

Both the Blue Bulls and Northern Bulls sides were given a

interpretations of the rules involving foul play, red and yellow cards at the ball is on the ground.

The briefings were given by Freek Burger, the South African Rugby Football Union's Director of referees.

Tappe Henning, the number one Blue Bull ref, added afterwards that the briefing went down well.

"The players shouldn't have a problem with the rules after the briefing," Henning added.

● The Blue Bulls' Union committee meets tonight to discuss the budget given to the union after its recent partnership with Federal Credit.

According to sources, the make-up of the apparent amount of R8-million, which has been allocated to the rugby side of union, will be discussed.

In other matters, the committee is also expected to give the go-ahead for Oostelikes to change their name for Adelaide-Sil-ir name to Die are likely to be

Cater Net
Cash & Carry
A DIVISION OF HENKEL MANUFACTURING

OLIVIA OLIVE OIL 1999
Fresh Kabeljou Fish 1999

225A Mitchell Street, Pta West, Tel: 337-3384

PRETORIA NEWS SPORT & RACING

THURSDAY MARCH 12 1998

September 30 1995

RUGBY: Newlands mission is to gain maximum log points

Bulls in vengeful mood

Northern Bulls prop Pierre Ribbens clears the ball from a ruck during the Super 12 clash between the Bulls and the Wellington Hurricanes at Loftus Versfeld last night. The Hurricanes won the match 37-19. PICTURE: ETIENNE CREUX

Brenden Nel

Forget that their game against the Western Stormers at Newlands is a make or break clash for the Northern Bulls this Saturday, because these Bulls are seeing red - they want revenge.

And although the Stormers have taken on an all too familiar Western Province look with a massive nine changes to the side demolished by the Coastal Sharks last weekend, the Bulls see these as mere additions, which will only strengthen their resolve.

The clash of the two winless sides in the Cape this weekend is taking on an eerie edge, with the Blue Bulls players seemingly intent on avenging the hiding they received from the Province line-up in their Currie Cup fixture last year.

But although their resolve is strong, the Bulls now this is still 'y Round Three' the Super 12 their mission Newlands is to home five ensuring most

score tries a the only wa "If we c that we c two." The rather vul James Smal and eighth injury. Obvious as a possi coach Harry Cobus Vis prop, Joha Marais at Boome for Harold Harold flank to No back at fla Brink, who The pai though the may well be

'We're stronger than last year and we've got much more'

Hurricanes too hot for Blou Bulle verras met Ribbens op loskopstut

Brenden Nel

Quintus van Rooyen

PIERRE RIBBENS, 23-jarige loskopstut van die Tukkies, is die enigste nuweling in die Noord-Transvaalse rugbyspan vir Saterdag teen die Oos-Transvaalse rugbyspan in Port Elizabeth. Curriebekerwedstryd teen vier veran- telike Provinsie span wat onlangs die span wat onlangs

Drikus Hattingh, Springbok-slot, vervang die beseerde Springbok-slot se slotmaat. Die twee opwindende en talentvol- le onder 21-senters, André Snyman en Danie van Schaalkwyk, vervang Braam van Straaten en Kevin Schraader. Van Straaten is buite aksie nadat hy in gistermiddag se strawwe wed- strydoefening 'n ernstige kniebese-

ring opgedoen het. Johan Schutte, wat ook al vir die Ligbloues senter gespeel, het ook in die oefening sy knieligamente beseer. Van Schaalkwyk het in gister se oefening gaan tekenes getoon van die beserings wat hy in 'n motorongeluk opgedoen het nie. Ribbens, wat 113 kg weeg en 1,90 m lank is, is 'n verrassende keu- se in die plek van Lourens Campher, die gereelde loskopstut tot dusver

die seisoen. Hy het sy plek gister- aand in 'n strawwe skrumssessie ver- seker. Die Noord-Transvaalse span is: Theo van Rensburg, Jacques Olivier, An- dre Snyman, Danie van Schaalkwyk, P- Meiring, Lance Sherrell, Joost van der Westhuizen, Adriaan Richter (4), Ruben Kruger, Ralf Schroeder, Drikus Hattingh, Johan Ackermann, Marais, Henning, Tromp en Pierre Ribbens. R- S- ERWES: Freddie Roberts, Pieter Heas, Riaan van Niekerk, Eben Beale, Botha Rossouw.

Northern Transvaal loc- igh their paces in prep

also awaits Province fly- who will cer- much heckl- On the vour the l with the l unpredit forego to This Province matching departme

defeat by the nothing shor Up here the Bulls hav on their mis feats, knowi dling, they n upset or two. Squad Western Stormers

LEWENSKETS VAN MARTINUS RIBBENS

door Marianne Maat-Ribbens

Oupa Ribbens is gebore op 21 Desember 1861 in Terneuzen, Nederland. Hy het op die kweekschool in Kampen Nederland vir predikant studeer. Na n jaar verander hy sy studies na onderwys, waarin hy meer belang gestel het. Hy het 44 jaar van sy lewe aan die onderwys gewy. Op 1 September 1888 kom hy te boot in die Durbanse hawe in Suid-Afrika aan en trou later met n boerenooi Anna Susanna Steynberg. Twaalf kinders is uit die huwelik gebore, waarvan net ses bly leef het. Oupa Martinus was persoonlik bevriend met die ou Transvaalse President, Paul Kruger.

Oupa Ribbens het ook in die Anglo Boereoorlog (1899-1902) geveg. In Natal tydens n geveg teen die Skotse regiment (die slag van Elandsplaagte) is hy gevange geneem. Hy was vir meer as 2 jaar as krygsgevangene van die Engelse magte in Simonstad. Daar was hy kampkommandant van die Bellevue krygsgevangenkamp. In die kamp het hy en sy medegevangenes toneelopvoerings en konserte georganiseer ten behoeve van die vroue en kinders in die krygsgevangekampe. Heelwat geld is op die wyse ingesamel om die lot van

die vroue en kinders te verlig.

Hy het altyd onderwyser gebly, al was hy na die oorlog tydelik werkloos. Hy het n privaatskool begin en het later weer na die regeringskole oorgegaan, waar hy gevorder het tot skoolhoof van die Simon Bekkerskool in Pretoria.

Hy was n skaakspeler van formaat en n baie aktiewe leser tot sy dood. Hy het gemiddeld een boek n dag gelees. Die biblioteek in Pretoria het gereeld boeke vir hom aangevra wat nie op hul rakke beskikbaar was nie. In sy jonger dae het hy gedien op die bestuur van die Afrikaans-Hollandse Toneelvereniging. Hy het ook gereeld vir die vereniging opgetree en het by meer as een geleentheid die hoofrol gespeel.

Hy het 23 kleinkinders en baie agterkinders gehad asook agterkleinkinders. Die Ribbens nageslag van Martinus Ribbens is maar dun gesaai, tog is daar doktore, profesore, akademici, besigheidsmense, sportmanne en vroue en alle Ribbense in Suid-Afrika is familie. Met ander woorde, die nageslag van Martinus Ribbens het hun werk gemaak. In Pretoria is daar n straat genaamd RIBBENS en ook n gedenksteen in die hartjie van die stad met RIBBENS daarop. (Sien artikel in n vorige Kroniek).

Vele van die Ribbens nageslag reis, studeer en werk oral ter wereld Net

soos in Holland kom name voor soos Martinus, Leendert, Hendrik, Hubrecht, Cornelia, Agatha en andere. Die Ribbense in Suid Afrika is trots op Oupa Ribbens en sy nalatenskap.

Voor die huis in Bloedstraat 279, Pretoria, geneem begin van 1908. Van links na regs: Johanna met Hektor (hond), Hendrik, Corrie, Oupa, Agatha en Ouma.

MIJN OORLOGSVERHAAL

door Germaine Ribbens

Mijn verhaal is er een van het einde van de tweede wereldoorlog. Wij waren een heel gelukkig gezin. Wij, dat zijn mijn ouders, mijn 4 zussen en 2 broers en ik. In de nacht van 11 augustus 1944 werd er hard op de deur gebonsd en iedereen schrok onmiddellijk wakker. Moeder trok het raam open en werd verblind door een lichtstraal. Ze kreeg opdracht om dadelijk open te doen. Ook aan de achterkant van ons huis stonden Duitsers met het geweer in de aanslag. Zij namen mijn oudste broer **Charles Ribbens** mee, hij was 21 jaar. Hij mocht zich even verfrissen, maar om nog iets te zeggen kreeg hij geen tijd meer. Toen hij weg was stonden we allemaal bij elkaar te huilen. Hij werd opgepakt samen met nog 14 andere jongens uit de buurt.

Wat we toen niet wisten was dat mijn broer lid was van het N.K.B., de Nationale Koninklijke Beweging. Later vernamen wij dat hij eerst naar de Begijnenstraat werd gevoerd en 's anderendaags naar het fort van Breen-

donk. Mijn ouders wonnen verder inlichtingen in en hoorden dat hij een week later op transport naar Duitsland zou worden gesteld.

Mijn moeder nam een pakje kleren en trok naar de Ooststation, want daar vertrok de trein. Zij kwam aan toen hij klaarstond om te vertrekken. De gevangenen stonden in beesten-wagens dicht op elkaar gepakt. In iedere wagon was een opening met de breedte van één plank. Moeder begon bij iedere wagon te vragen of Charles Ribbens er niet in stond. De mannen die bij de opening stonden vroegen het verder. Er waren jongens bij die vroegen om hun ouders te verwittigen. Nadat moeder zes wagons was afgegaan kwam een Duitser afgestormd en verplichtte haar om weg te gaan. Zij vroeg hem of hij zelf geen kinderen had, doch dat hielp niet. Zij moest weg. Haar verdriet was groot toen zij achteraf hoorde dat Charles toch ergens op die trein was.

In september van dat jaar kwam de bevrijding, amper 24 dagen later. Wij waren allemaal blij en dachten dat onze broer spoedig naar huis zou terugkeren. We gingen elke dag naar het centrum van de gemeente om hem op te wachten. Er kwamen dagelijks jongens terug, maar geen Charles.

Op deze foto van het gezin van Henricus Petrus Ribbens en Johanna Bertha Janssens zien we vooraan de kinderen Frans en Paula, en achteraan van links naar rechts Irma, Germaine, vader, Charles, moeder, Cecilia en Maria Ribbens.

Maanden en jaren gingen voorbij. Mijn ouders hebben dan via het Rode Kruis opzoeken laten doen en uiteindelijk kwamen ze in contact met een professor die samen met Charles in het kamp van Neuengamme had gezeten.

Hij vertelde dat ze elke ochtend om zes uur gewekt werden met slagen, dan kregen ze een homp brood en dan moesten ze aan het werk. Mijn broer had een diploma van electricien en was ginds dus zeer bruikbaar. Op een dag werden ze weer verplaatst. Sommigen te voet, anderen met de trein. Charles en de professor hadden diarree en kwamen op een trein terecht. Die werd gebombardeerd. De professor bleef voor dood liggen en werd achteraf meegenomen. Zijn aangezicht was erg geschonden, want elke verzorging ontbrak. Hij veronderstelde dat Charles hoogstwaarschijnlijk het bombardement niet overleefde.

Wij bleven hier toch hopen op zijn terugkeer, maar naargelang de jaren verstreken, moesten mijn ouders toegeven dat hij nooit zou weerkeren. Charles werd opgenomen bij de vermiste personen en kreeg een ereplaats op de gedenksteen in Hoboken. Ook op 'de zilver', de fabriek waar hij werkte, kwam zijn naam op een gedenkplaat.

Dit was mijn verhaal over de oorlog. Een verhaal dat onze ganse familie tot op heden niet kan vergeten.

WERELDMEETING ? RIBBENS-CLAN IN ZUID- AFRIKA

Luc Ribbens runt in Gent een reisbureau dat gespecialiseerd is in reizen naar Zuid-Afrika. Hij koestert plannen om in april van het jaar 2000 een (betaalbare) wereldmeeting van Ribbens te houden in Zuid-Afrika. Zijn relaas:

Begin 1997 wordt er getelefoneerd vanuit Londen door Martinus "Much" Ribbens naar Luc Ribbens in Gent.

Martinus woont in White River, een klein stadje in Zuid-Afrika, ten westen van het immense Krüger wildpark, vlakbij de bekende Blyde River Canyon. "Much", zoals hij door zijn vrienden genoemd wordt, is eigenaar van Shunter's Express, een wel zéér bijzonder "logement" gelegen op een uitzonderlijk prachtig natuurdomein. Tientallen treinstellen (à la Orient Express) staan prachtig gerestaureerd opgesteld langs de oevers van een prachtig meer, geflankeerd door enkele volledig heropgebouwde oeroude treinstations die compleet ingericht zijn als bars, restaurant, ontspanningsruimtes en een heus treinmuseum herbergen. De omgeving is in één woord "groen", bergachtig, sprookjesachtig. En alles binnen excursie-afstand van de spectaculaire Blyde River Canyon en op minder dan een uurtje van het alom bekende Krüger Wildpark, dé grootste verzamelplaats van leeuwen, olifanten, krokodillen, nijlpaarden, giraffen...

Martinus Ribbens was in Europa op bezoek om zijn eigendom te promoten bij de toeristische federaties.

Zo zijn de kontakten tussen Luc en Much ontstaan. In een volgende Ribbens Kroniek brengen we meer informatie. Geïnteresseerden kunnen alvast een seintje geven op het secretariaat.